

CATALONIA

Tota la correspondència:
SOLIS, 1146

PERIÓDIC D' ACCIÓ CATALANA

BUENOS AIRES

La nostra tasca

En una època mancada d' orientacions i d' esperances, inicia CATALONIA la seva tasca de propagació dels veritables ideals de catalanitat.

Aquestes circumstàncies precisament son les que contenen la rahó de la existència d' aquesta modesta publicació que sent l' ansia formidable d' una major perfecció per a que els ideals nobles de la col·lectivitat prosperin i s' arrelin. Després d' aquell esclat vigorós de germanor d' ara fa dos anys, que la ambició i la ignorància destruïren, s' han anat dispersant les forces que el produïren i avui les entitats que hi ha constituïdes a la capital de la Argentina, no encarnen íntegrament, ni el pensar ni el sentir de la nostra terra, ni els homes accionen, ni el conjunt respon a la crida dels pocs que hi ha que s' agiten desesperadament per a que no s' apagui el foc sagrat del amor a Catalunya.

CATALONIA pobre d' elements materials però rica d' il·lusions i energies, preté recullir i encaminar amb unitat de pensament, amb persistència i amb ordre, tota les ansies de la col·lectivitat catalana i a n' aquest fi esmersará totes les seves forces.

Amb el convenciment fermissim de que la unió de tots els catalans ha d' ésser la base de la ansiada acció social i de cultura que ha de desenrotllarse, a n' aquest pensament dedicarem les nostres primeres atencions i si per a conseguir la seva total realització cal atentar contra les vanitats, ambicions o petiteses d' aquelles personalitats que fins avui s' han cregut indiscutibles, per la justícia de la nostra causa, CATALONIA atèrrará els pedestals que les sustenten, ja que trovant-se exenta de compromisos i vinculacions, podrà amb la seva independència prescindir de tot lo que sigui un obstacle per a la realització del pensament inicial de CATALONIA.

Segons siguen els homes i les coses, serán tractats en broma o en serio, perquè aquesta duplicitat de caràcter tan propia de la nostra joventut, será la perfecte demostració de que no ens guia el propòsit de castigar sino el de corregir.

Alcem una senyera d' el·levades mires i de patriòtiques intencions. Si tots ens ajuden a sostenirla ben alta i ben gloriosa, els resultats han de ser profitosos per a Catalunya i per la nostra col·lectivitat quina organització i representació deixen tan que desitjar en la República Argentina.

Salut catalans i no perdem la esperança.

Glosari

Diu l' amic Canals de Montevideo que es necessari fer una campanya per a infiltrar als catalans d' aquí la necessitat de la elegancia.

El Dr. Aleu va mes lluny. De la elegancia i de la bona educació.

No fa molt temps qu' un senyor mallorquí qui tenia la mania d' oferir presindencies, va anar-li a oferir la d' un centre de cultura. El Dr. Aleu va refusarla fent per tota contestació la següent resposta: L' acceptaré el dia qu' entre els socis d' aquella casa hi predomini la bona educació.

I ja fora hora de que els d' aquí ens ne donessim compte. Sempre la desatenció, en la majoria dels casos es la nostra companyona.

Si passen dos persones per el carrer cridant fort, o van en un tranvia enraonant mes alt de lo necessari, pareu esment i veureu que, deu casos els nou, parlen en català. Eus-aquí una palesa falta de distinció. Perqué, que en te de fer la demoes gent dels vostres assumtos? Doncs no la molesteu fent-li saber lo que no desitja i que maleida la falta que li feia saber-ho. Feu atenció a la seva conversa i llavors la grosseria arriba al comble. Vos deu comte de que efectivament a Barcelona era imprescindible la "Lliga del bon mot". La presencia de senyores o senyoretés no priva que aquesta manifestació d' incultura es produïxi. Ni aminori els seus efectes. Segueixen cridant de la mateixa manera.

Jo no sé lo que costa enraonar en to mesurat, de modo que no ens senti ningú mes que aquell a qui parlem, posarse guants quan se va a casa d' un altre, cosa que sols una fonda amistat ens relleva de fer-ho, posar cura en les paraules que s' usen espurgat la conversa de renecs i paraules mal sonants i no anomenar al qui veiem per primera vegada amb el nom a seques, sino senyor fulano i senyor sutano. Jo crec que es mes facil fer-ho així, porque es la manera de guanyarse la consideració de la gent no catalana, que es la que aquí es mes necessaria per a fer algo de profit.

Podria citar bon nombre de catalans, tots ells models de distinció, i veureu que casi tots ells s' han obert pas. I es que la manca de elegancia i distinció sols serveix per a fer la manilla al casinet, pendrer café al Colón i anar a veurer representacions de "genero xico".

PETRONIUS.